

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie, thans de minister voor Immigratie,
Integratie en Asiel
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 4 juni 2009 in zaak nr. 08/27971 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 maart 2007 heeft de staatssecretaris de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken en hem tevens ongewenst verklaard.

Bij besluit van 18 juli 2008 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 juni 2009, verzonden op 8 juni 2009, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris binnen zes weken een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 juli 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Bij onder meer uitspraak van 31 december 2009 in zaak nr. 200804879/1/V3 heeft de Afdeling het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof) verzocht bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen op de door haar gestelde vragen. Deze uitspraak is aangehecht.

Naar aanleiding van deze uitspraak heeft de Afdeling partijen bericht dat de behandeling van onderhavige zaak wordt aangehouden in afwachting van het antwoord van het Hof.

Bij arrest van 29 maart 2012 in gevoegde zaken C-7/10 en C-9/10 (hierna: het arrest Kahveci en Inan) heeft het Hof de gestelde vraag beantwoord. Dit arrest is aangehecht.

De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister) en de vreemdeling hebben desgevraagd een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. Op 12 september 1963 is een overeenkomst, waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap (hierna: de Gemeenschap) en de Republiek Turkije, ondertekend. Deze is namens die Gemeenschap gesloten, goedgekeurd en bevestigd bij besluit 64/732/EEG van de Raad van de Gemeenschap (hierna: de Raad) van 23 december 1963 (PB 1964, 217) (hierna: de

Associatieovereenkomst).

Ingevolge artikel 6 van de Associatieovereenkomst verenigen de Overeenkomstsluitende Partijen zich in een Associatieraad, die handelt binnen de grenzen van de hem door de Overeenkomst verleende bevoegdheden, teneinde de toepassing en de geleidelijke ontwikkeling van de associatieregeling te verzekeren.

Ingevolge artikel 12 komen de Overeenkomstsluitende Partijen overeen zich te laten leiden door de artikelen 48, 49 en 50 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, thans na wijziging, artikelen 45, 46 en 47 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, teneinde onderling geleidelijk het vrije verkeer van werknemers tot stand te brengen.

Op 23 november 1970 is een Aanvullend Protocol bij de Associatieovereenkomst (hierna: het Aanvullend Protocol) ondertekend. Het is namens de Gemeenschap gesloten, goedgekeurd en bevestigd bij verordening (EEG) nr. 2760/72 van de Raad van 19 december 1972 (PB L 293).

Ingevolge artikel 36 van het Aanvullend Protocol, voor zover thans van belang, wordt het vrije verkeer van werknemers tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Turkije geleidelijk tot stand gebracht overeenkomstig de in artikel 12 van de Associatieovereenkomst neergelegde beginselen. De hiertoe nodige regels worden door de Associatieraad bepaald.

De Associatieraad heeft krachtens artikel 12 van de Associatieovereenkomst en artikel 36 van het Aanvullend Protocol op 20 december 1976 besluit nr. 2/76 genomen, dat volgens artikel 1 daarvan bedoeld is als een eerste stap op weg naar de verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Turkije.

Op 19 september 1980 heeft de Associatieraad besluit nr. 1/80 betreffende de ontwikkeling van de Associatie (hierna: besluit nr. 1/80) genomen. Dit besluit dient er volgens de derde overweging van de considerans toe om op sociaal gebied de regeling voor werknemers en hun gezinsleden te verbeteren ten opzichte van de regeling die is ingevoerd bij voormeld besluit nr. 2/76.

Ingevolge artikel 7 van besluit nr. 1/80, voor zover thans van belang, hebben gezinsleden van een tot de legale arbeidsmarkt van een lidstaat behorende Turkse werknemer, die toestemming hebben gekregen om zich bij hem te voegen, het recht om – onder voorbehoud van de aan de werknemers uit de lidstaten van de Gemeenschap te verlenen voorrang – te reageren op een arbeidsaanbod, wanneer zij tenminste drie jaar aldaar legaal wonen.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, worden de bepalingen van dit deel toegepast onder voorbehoud van beperkingen welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid.

2.3. De vreemdeling is op 10 augustus 2002 Nederland binnengekomen in het bezit van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf. Bij besluit van 29 augustus 2002 is hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor verblijf bij echtgenote verleend. De aan de vreemdeling

verleende verblijfsvergunning was geldig tot 29 augustus 2003 en de geldigheidsduur daarvan werd laatstelijk verlengd tot 29 augustus 2008. Bij het besluit van 20 maart 2007 heeft de staatssecretaris deze verblijfsvergunning met ingang van 14 januari 2005 ingetrokken.

Op 1 augustus 2005 is de vreemdeling door de rechtbank te Amsterdam tot een gevangenisstraf voor de duur van 24 maanden, waarvan 6 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar veroordeeld wegens poging tot doodslag en mishandeling, gepleegd op 14 januari 2005. Deze veroordeling is op 16 augustus 2005 onherroepelijk geworden.

Niet in geschil is dat de echtgenote van de vreemdeling in Nederland is geboren en dat zij, voorafgaand aan de binnenkomst van de vreemdeling in Nederland, de Nederlandse nationaliteit heeft verkregen en daarbij haar Turkse nationaliteit heeft behouden.

2.4. In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, overwogen dat de echtgenote van de vreemdeling - voor zover zij de hoedanigheid heeft van tot de legale arbeidsmarkt behorende Turkse werknemer in de zin van artikel 7 van besluit nr. 1/80 - deze hoedanigheid niet heeft verloren door naturalisatie. Gelet op de arresten van het Hof van 11 november 2004, C-467/02, Cetinkaya, 16 februari 2006, C-502/04, Torun en 18 juli 2007, C-325/05, Derin (www.curia.europa.eu), worden de door artikel 7 van besluit nr. 1/80 verleende rechten volgens de rechtbank slechts in twee gevallen beperkt, te weten:

- wanneer de aanwezigheid van de betrokkene op het grondgebied van de lidstaat van ontvangst wegens zijn persoonlijke gedrag een reële en ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid in de zin van artikel 14, eerste lid, van besluit nr. 1/80;
- wanneer de betrokkene het grondgebied van die Staat gedurende langere tijd zonder gegronde redenen heeft verlaten.

Dat de echtgenote van de vreemdeling tevens de Nederlandse nationaliteit had en de vreemdeling reeds hierom niet in aanmerking zou komen voor verblijf als gezinslid van een Turkse werknemer op grond van artikel 7 van besluit nr. 1/80, kan gelet op de hiervoor genoemde arresten van het Hof geen stand houden, zodat de staatssecretaris in strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de vreemdeling geen rechten kan ontlenen aan het bepaalde in artikel 7 van besluit nr. 1/80, aldus de rechtbank.

2.5. In de grieven, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de minister, samengevat, dat de rechtbank, door aldus te overwegen, niet heeft onderkend dat nu niet in geschil is dat de echtgenote van de vreemdeling zowel de Turkse als de Nederlandse nationaliteit heeft, voor haar geen noodzaak meer bestaat om zich te beroepen op besluit nr. 1/80. Met de Nederlandse nationaliteit heeft zij immers de sterkst mogelijke verblijfs- en arbeidspositie verkregen. Gezien de doelstelling van besluit nr. 1/80 kan worden geconcludeerd dat een Turkse werknemer die tot de legale arbeidsmarkt van Nederland behoort niet meer als Turkse werknemer kan worden aangemerkt, indien hij ook de Nederlandse nationaliteit heeft verkregen. Het is dan ook de vraag of het oordeel van de rechtbank kan worden gebaseerd op de aangehaalde arresten van het Hof.

Verblijfsbeëindiging of beperking van de toegang tot de arbeidsmarkt kunnen immers niet aan de orde zijn als een Turkse onderdaan tevens de Nederlandse nationaliteit bezit. Indien een Turkse werknemer de nationaliteit van de lidstaat van ontvangst verkrijgt, is besluit nr. 1/80 niet langer op hem van toepassing, aldus de minister.

2.5.1. Het Hof heeft in het arrest Kahveci en Inan het volgende voor recht verklaard:

Artikel 7 van besluit nr. 1/80 van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de Associatie, vastgesteld door de Associatieraad, die is ingesteld bij de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, moet in die zin moet worden uitgelegd dat de gezinsleden van een tot de legale arbeidsmarkt van een lidstaat behorende Turkse werknemer zich nog steeds op deze bepaling kunnen beroepen wanneer die werknemer, onder behoud van de Turkse nationaliteit, de nationaliteit van de lidstaat van ontvangst heeft verkregen.

2.5.2. Gelet op hetgeen het Hof voor recht heeft verklaard, heeft de rechtbank terecht overwogen dat de motivering van het standpunt van de minister dat de vreemdeling niet ingevolge artikel 7 van besluit nr. 1/80 in aanmerking kan komen voor verblijf als gezinslid van een Turkse werknemer, die ook de Nederlandse nationaliteit heeft, geen stand kan houden.

Hieruit volgt ook dat de minister in het nieuw te nemen besluit op het door de vreemdeling gemaakte bezwaar, zoals hij terecht in zijn reactie op het arrest heeft gesteld, bij de beantwoording van de vraag of de vreemdeling de aan voormeld artikel 7 verbonden rechten op de voet van artikel 14 van besluit nr. 1/80 kunnen worden ontnomen, het persoonlijke gedrag van de vreemdeling en het actuele, reële en voldoende ernstige karakter van het gevaar dat hij voor de openbare orde oplevert, zal moeten beoordelen (punt 40 van het arrest).

De grieven falen.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.7. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 540,50 (zegge: vijfhonderdveertig euro en vijftig cent), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- III. bepaalt dat van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel een griffierecht van € 447,00 (zegge: vierhonderdzevenenveertig euro) wordt geheven.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. H.G. Sevenster, leden, in tegenwoordigheid van M.E. van Laar LLM, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

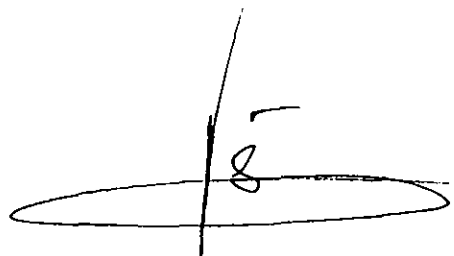
w.g. Van Laar
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2012

347.

Verzonden: 12 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser